

НОВА БЪЛГАРИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И КНИЖЕЕРНОСТЪ.

ИЗЛИЗА ЗА СЕГА ЕДНЪЖЪ ВЪ СЕДМИЦАТА: ВЪ ПЕТЪКЪ.

Плата за три мѣсеца 3 лева; за шестъ мѣсеца 6 лева; за година 12 лева; единъ брой 25 стотинки.

Писменни работи за вѣстника се проваждатъ до Редакцията, а парични до Издателя.

За обявления се плаща за първия пътъ 10 стот. на реда, за слѣдующитѣ по 5 стот. за послѣдната страница, за първата двойно. Абонати и обявления се предплащатъ.

Ръкописи необнародвани не се връщатъ.

19 ФЕВРУАРИЙ

Поздравяваме читателитѣ си съ празника

19 Февруарий

който е узнатънванъ съ три важни събития:

1-во Сключване Св. Стефанъ Миръ.

2-ро Сключване Миръ съ Сърбия слѣдъ победоносната война.

3-тѣо Погасение на мятежитѣ въ Руссе и Силистра отъ Българскитѣ военни и граждани.

Поздравяваме честнитѣ войсковожди и войници, и честнитѣ граждани, съ молитвувание, дано се увѣличатъ тия безцѣпни подвиги съ спечелване Независима България.

Тоя денъ като се случи предъ самитѣ избори на окръжнитѣ съвѣти, които, споредъ новия законъ, сж като камари на Окръжитѣ, молитвуваме на избирателитѣ да сполучатъ мъдри и честни представители на окръжнитѣ си съвѣти.

Отъ коя партия сме?

Освѣтъ двѣ главни партии, либерална и консерваторска, които почнаха борба по принципъ: да ли да имаме конституционно управление съ най широка свобода, или накретивъ едно ограничено монархическо, дордето либералната партия доказваше и словомъ и дѣломъ, че народа ни е достоенъ, здравъ за най свободно конституционно управление, а консерваторитѣ се мъчаха да прокаратъ противното, излязоха други видѣ партии, носящи имѣна на лица, излязоха партизани *Цанковисти*, *Каравелисти* и въ послѣднѣо врѣме *Радослависти* (сойки). Тоя родъ партизани се боряха единъ за подържане на Цанкова само защото той щеше да ги държи на служба, които бѣха празни щеше да назначи, а пѣкопъ отъ по малки чинове щеше да възвизни; тѣ се боряха съ пълно увѣренне, че като е Цанковъ на властъ ще получаватъ влжети заплати.

Съ сжщитѣ стремления, съ сжщата цѣль се подвизаваха и Каравелиститѣ, и Радославиститѣ, само за топли мѣста, за чиновничество — за *ай.лжжж*, за туй и народа праведно ги нарѣче *кокалановци*, борци за *кокалж*.

Въ по охолнитѣ врѣмена бѣше излязла дума, че се образува и радикална партия, която имаше да се бори и съ либерали и консерватори пакъ по *принципж*, но преди да може да си състави и издаде програмата тая благонадѣждна млада партия, ето предателски превратъ на 9 Августъ, който грозеше да запали и разруши цѣлото ни отечество. Забучаха странни северни бури, които искаха да катуратъ стара планина и да я преобърнатъ на русска равнина.

При общата опасност на отечеството, истенскитѣ синове на България, оставиха на страна сѣка мисалъ за вътрешни борби, за интереси, и се съединиха за да пазятъ бащинията си отъ външната опасностъ.

Въ тия опасни врѣмена, намѣриха се и таквизи Българи, които се си приговарятъ че сж цанковисти, каравелисти, а други искатъ да създаватъ радослависти.

Българитѣ, съ здравъ разумъ, задушиха гласа на партизанствата по принципъ, нито либералина, нито консерватора сиомѣнува за свойтѣ принципи, като вижда че опасността още не е минала, а нампрать се слабуни хора, които слѣдватъ да се наричатъ Цанковисти, или Каравелисти, и като виждатъ че не имъ заговоринтъ за таквизи партизанство, питамъ съ насмивка: *ти отъ коя партия си?*

А още по чудно и дивно нѣщо се бѣява, че по примѣра на надналитѣ министри, въ тия мѣтни врѣмена, да образуватъ и въ сѣбой градъ по една особна партия. Напримѣръ въ Руссе сж раздѣлили десетина души Мантовска. Въ Варна Папичерсковска партия! Имѣнно, въ тия два града бѣха се извизили двама нови за управители, отъ които единия е отчистилъ а тория премѣстени, и сега се образватъ управителски партии.

Е, имали по хаосано пѣщо, особно въ сегашно врѣме, когато сичко трѣба да се съединява въ едно, за

да се бориме съ външнитѣ стихии, да съдиниме да се дѣлиме и на толкови дребни и смѣшни партии?

Сѣки разбира, че съ партизани на единъ управителъ може да бѣдатъ неговитѣ плещи или разселени, които той назначава направо, а сички други служащи, трѣба да се върни на службата си по закона, като назначени съ указъ или приказъ отъ Столицата. Па и плещи или разселени и тѣ не сж служители лично на управителя, а сж служители на учреждението, на което тѣ трѣба да бѣдатъ върни, при който да било началникъ билъ той Драганъ или Стоянъ.

По за голѣмо чудо, ний видѣхме и чухме макаръ едно лице, което освѣтъ като е привързано на Каравелова и Радославова, ами се придало още и на управителя Стояна! И пита елико нашъ приятелъ: *ти отъ коя партия си?*

Навѣрно, запитвача ще чака да му отговориме, ако не цанковисти, каравелисти, радослависти, то поно радикалж. Но много се лѣжекойто тѣи мисли.

Ний казахме, и приповтаряме, че въ сегашнитѣ опасни врѣмена, сѣка вътрѣшна партия трѣба да мълчи. За сега ний можиме да говориме само за други двѣ партии: Българска и Русска.

Отъ преврата на самъ, истенскитѣ Българи съставляватъ съ милионитѣ нашъ народъ *Българска партия*, и сж се борили, борятъ се и ще се борятъ съ нѣкоя, която стотини български измѣнници, които съставятъ Русска партия и искатъ да подчинятъ България подъ Русския Царъ. И за сега ний почитаме нашитѣ хора що сж отъ българската партия, а когато настѣнятъ врѣмена охолни ще видиме задруги принципадни партии.

Колкото за тия които се наричатъ цанковисти, каравелисти, които сж се привързали у едно лице слѣната, таквизи партизани ний неможемъ да бромъ за хора; защото само кучето се привързва у личностъ, и привърже ли се веднѣжъ, върви подиръ господаря си ако ще той да го милва или бие, то не се отдѣля отъ него. Особно като е получило отъ него веднѣжъ, дваждъ кокалче, тогазъ то загива за господаря си. Като на ку-

чешка порода, глѣдаме ний на тия човѣчета, които се приплѣнятъ при министъръ, управителъ и пр. защото се получили или се надѣватъ да получатъ службица. Но съ това не щеме да кажиме, че чиновника не трѣба да почита началството си, не, почитъ и уважение на началството, а истинска любовъ и привързанностъ къмъ човѣщината и къмъ отечеството. За никакви блага, за никаква цѣна не бива да продаваме човѣшкитѣ си начала и отечеството си. Но мнозина ще ни кажатъ, че ний не веднѣжъ сме показали, че обичаме Стамболова. Да, но защото е истински патриотъ.

И тъй, на въпроса: отъ коя партия сме? Ний отговаряме: най първо ний сме хора, а като синове на България, ний сме българска партия. Тѣй трѣба да бѣдѣтъ сички истински синове на България. Ж.

Народно Съзнание

и

Народни Права.

Кой не помни онезими ти наши читалища, съ онезими ти славни имѣна: „Народно просвѣщение“ „Народна звѣзда“ „Народно слѣнце“ и пр. и пр. едни прѣзъ други се по хубави имѣна; то бѣше едно надприваряние, кой да пзмисли по хубаво имѣ на свойто читалище, и надприваряния, кой по напредъ да се запише читалищень членъ, хеле пжкъ за настоятелъ, особно предѣдатель! Какви кавги и смущения не сж ставали за предѣдательскитѣ мѣста? Щомъ додеше работата да се свали нѣкое настоятелство, току поглѣднешъ падналото настоятелство обявило, че новозбраното е неспособно, и ще изяде народната пара, и пѣма мира, дорде новото настоятелство не намери на бившето нѣкой пакъ мѣсечетъ и на много мѣста, и безъ врѣме, по жетевъ, току нагласяватъ да се даде нѣкое театро, на одного отъ бившитѣ, направятъ управителъ, други гостоприемателъ, други комисаръ дрехоназители, а най збѣстия пжкъ каснеръ, и тѣй се управляваме работата, инакъ, ако сж женени и женитѣ имъ по черковитѣ се биятъ, защо мжжа на едната, свалилъ отъ читалището мжжа на другата, а ако се ергани, се ще намерятъ причина да се збиятъ.

Отъ тия учреждения, отъ читалищата, съ най надути-тѣ имѣна като *народно просвѣщение*, *народно слѣнце*, повечето излизаха, че предѣдателя или каснера излязъ паритѣ или че тѣ отворили читалището дорде извършятъ нѣкои свои планове. Напримѣръ, ний знаемъ въ единъ крайдунавски градъ, че единъ приятель вика, крика противъ настоятелството, свали го, пзбра се предѣдатель слѣдъ недѣли се ужени за една богата

мома и напусна читалището. Работата била, че момата много пламтала да земе читалищень членъ, особно предѣдатель, ето гдѣ било народното чувство на Г-на Ч.

Ний мисляхме че сж се изгубили вече такива родолюбци, пжкъ то, не, видяло се да се невиди, още се намирали.

Ето ни нази, намѣсто читалища, два вѣстника съ преславни имѣна: „Народно съзнание“ и „Народни права.“ Народни работи, зеръ, туй не е шегата?

Ами колко ли сж се блжскали, горкитѣ основатели, дорде намератъ такива названия, тѣй току като прочете народа имѣто само на вѣстника и да трѣгне подпръ имъ.

Да разглѣдаме отъ горя, отъ горя тия двѣ слѣнца.

„Народно съзнание“ се издава вече нѣколко мѣсеца въ Шуменъ, комахай отъ сичкитѣ досега издадени листове, се ще намеримъ нѣщо противъ членовитѣ на градския съветъ, и се хули и вика противъ хора, които биле сж борили за служби, за кокала. А пжкъ до колкото ний знаемъ, единъ отъ редакторитѣ му Г. Юрдановъ е инспекторъ, и се истрепала да докопа и кметството, ще каже негово родолюбие чалаштисва два клѣсти кокала да гризе, пжкъ сжди тия които имали по единичко оглозгано.

До сега, тоя вѣстникъ не е казалъ нищо противъ правителството, даже най строго обвиняваше, и за обѣсване намираше тия, които не се излезли явно слѣдъ 9-ий Августъ по контра революцията, вожда на която бѣше сегашний президентъ Г. Стамболовъ, който лѣтеше съ народното знамѣ за спасение отечеството, т. е. тѣ намираха като придатели тия, които сж нѣмалн куража, да се некажатъ явно противъ придателскитѣ превратъ и да слѣдватъ Г. Стамболова. А днесъ тия хора сѣднали да осжждатъ, да се мжчатъ да унятиятъ Г. Стамболова, и явно искатъ да кажатъ: Доло бившитѣ регенти Стамболовъ, Муткуровъ и пр. туй казватъ патриотитѣ на народно съзнание, което казва и още подържа само Россия. . . .

Тия безсѣвъстници пишѣтъ противъ кабинета въ тоя именно брой, въ N-о 31, въ който печататъ уводна статия политически извѣстия, че Россия иска свалинието и на сегашния ни Князь, като казѣтъ: *Россия е подала нота, въ която иска на Турция да обѣви Княза за рзурпаторъ* *Россия е излязла отъ очежвателното си положение.* Казва „съзнанието“ и въ туй врѣме подига кабинетень въпросъ! Ще каже, това е чисто предателство, не, работата е като читалищна, ето защо инспектора Юрдановъ билъ отчисленъ отъ длѣжностъ

та, зели му кокала, е какъ да не вика че народа пропада?

Но Вий ще кажите, той е избранъ чиновникъ, какъ може да се отчисли? Е, чи тоя сжщия избранъ чиновникъ искаше да се отчисли депотатството, дадайси доказателства щеше да дава и ако бѣше далъ, дѣйствително можеше народното събрание да изключи прѣдставителя Г-нъ Ранцова, съ сплата на 96-й членъ отъ конституцията. Е, ако представителъ може да се изключва, защо неможало инспекторъ, който е избранъ, а заплатата му върви направо отъ хазната?

Но тоя народень челѣкъ много знае да хитрува; Тамъ дѣто корн Г. Стамболова, въ сжщото врѣме го въздига до небето, но то се съ хесапъ: дошяло му се, види се, на Бая Юрданова да се пзбере и за окръжната комиссия, за тоя случай той си дава най добре уцѣненнето за новия законъ за окръжнитѣ съвети отъ Стамболова, който дѣйствително е първи отъ досегашнитѣ закони, съгласно духа на конституционнo управление, противъ който пжкъ въстава новия вѣстникъ „Народни права“ и казва че щялъ да опростаи народа, а пжкъ „Народно съзнание“ хвали до Бога „Народни Права“! Ето ти на, какво ще каже послѣдователностъ и дипломатия.

Но да видиме що за вѣстникъ е „Народни права“.

Тая народна звѣзда се ѣвява за първи пътъ отъ Витоша. Да, отъ Витоша, отъ столицата доде тоя *народенъ вѣстникъ*. И колкото да го хвали „Съзнаването“, той се по-ахмакча на да отъ него, Народнитѣ права, една двѣ току викатъ: *има по способни министри, тия не ги бива!* Тѣ хептенъ ахмашки, много явно со показватъ че изгарятъ за министерско кресло? Тѣхната работа хасалъ ала Балабановъ. Негова милостъ, отецъ Балабановъ, въ четвъртата сесия на IV народно събрание, слѣдъ постоянно мжчание и мржцене, единъ денъ като чу да вика отъ опозицията Г-нъ Величковъ: „това министерство не може да има довѣрие, трѣба да падне“, Г. Балабановъ скочи зачарвенъ, замаха съ ржце и пзвика, колко може: *Нека падне! нека падне!* сички представители и посетители прихнаха да се смѣятъ, като видяха че той му дошла душата до носа да чака, да падне министерството, та той да мине.

И „Народни права“ тѣй раземѣха сички читатели, като се вижда прѣзъ сѣбой редъ само нека падне министерството, че има гладни за министерски портфели, особно сега като има по-вечко айлякъ.

Е, то се е бивало, ама толкова пжкъ ахмашка опозиция, тѣй гкунаво да се хвали, *ний управлявае много*

опасни врѣмена, безъ князъ, по бунтовитѣ на Силистра и Руссе“. Е, отъ туй сѣки вижда, че скоропалани министри пишѣтъ, че сичката имъ Народна правда състои да бждѣтъ тѣ министри, и други голѣмци, ами занаята? Е чи то туй по долно и отъ борбитѣ на читалищнитѣ членове, бе еснафи! Ж.

Сжда — процесъ.

по новия законъ за печата.

(Слѣдва отъ 16-й брой).

Бѣхме приготвили доста подробно изложение по тоя процесъ, но други нови работи ни правятъ да искажемъ най-кратко.

Почнахъ да испитватъ свидѣтели-тѣ подѣ клѣтва.

Мюфтията исповѣда, че управителя го викалъ въ окръжната канцелярия, прѣдлагалъ му да пише въ Цариградъ и защити Надиръ ефенди, или да унѣлпомощи него. Приводичка зе да привождѣ съвѣстъ криво показанята му, като казваше отъ себѣ си, че ужъ като частно лице му говорилъ Управителя и пр. За туй се отстрани и доведоха други, прѣзъ когото се придадоха вѣрно думитѣ на мюфтията, че работата е била въ управленнето — официална.

Свидѣтеля Д-ръ Стефановъ каза, че знае отъ София, че има заповѣдъ Управителя да не се мѣси въ чисто гражданскитѣ работи, за което сж и телеграфирали тука. Обвинителната властъ го запита: чель ли е предписането върху това; и по какви съображения той е денеширалъ и пр. Д-ръ Стефановъ напомни Г-ну Прокурору, че споредъ 93 членъ на Конституцията, той не е длѣженъ да му дава отчетъ по своитѣ дѣйствиа въ врѣме на засѣданнето на Камара, че той свидѣтелствува което знае по дѣлото.

Г. Ст. Паница свидѣтелствува почти същото.

А Г. Н. Мирски, че дѣйствително е имало денеша, за която спомяна Г. Д-ръ Стефановъ.

Запитанъ Г-нъ Паничерски, привикалъ ли е мюфтията? Той отговори, да. А на въпроса: коп бѣха още при него въ това врѣме? отговори че непомни, за което защитника на обвиняемия го убѣви, че не е билъ въ нормалното си положение. Въ това врѣме Г-нъ Паничерски заявп: „ето, сега Байчевъ ме бута и казва, че той билъ при менъ.

Сѣки сж чудеше на таквизи отговори отъ единъ управитель, отъ бившъ предсѣдатель на сжда, отъ бившъ адвокатитѣ! сѣки сж чудеше, защо таквизи неосновни думи отъ него, когато други, като Д-ръ Стефанова, които съвѣстъ не се ни влизали въ сждъ, отговарятъ здраво и мудро.

Ала ний никакъ не се чудиме; защото, колкото и да е уменъ и опитенъ челякъ, има ли крива работа да брани, нали ще се мѣчи да казва на бѣлото черно, забърква и ума и души.

Дѣлото се продължи до 2 часа и останѣ да се прочете резолюцията за сутринята.

Имаше таквизи любопитни хора, които бѣха отишли рано, прѣди да се отвори сждището, а като приближи врѣмето, свикваха се на тумби на тумби, отиваха и се гласѣха, ако чуятъ че се оправдава Спасъ да извикатъ, ура! да живѣе правосждието! Съ много убеждение едвѣмъ се развърнаха отъ тая демонстрация. Но щомъ се исчете резолюцията че Спасъ се намира за невиновенъ, съ голѣма радостъ прикнаше публиката да не коче на вѣнтъ, патискаха се кой по напредъ да излезе, като на великъ день изъ църкватъ, кой по-рано да излезе и каже на своите Христосъ Въскресе! Тѣй бързаха и се надвареха кой по напредъ да каже, Спасъ оправданъ, има правосждие, да живѣе правдата.

И ний ще кажиме, да живѣй правосждието! Дай Боже сички сждни тѣй да се безпристратни, съ чиста съвѣстъ. Ж.

Вѣтрѣшенъ отделъ.

Освѣтъ отъ гр. Варна, що отъ сички народности отпратиха благодарителни телеграмми до Г-нъ Министра Стамболова за диганне отъ тука Управителя Г. Паничерски, това сж сторилъ и отъ цѣлия окръжъ, ето получихме отъ Добричъ конне отъ слѣдующето телеграмма:

София

Министру Прѣзиденту
Стамбулову.

Всѣхъ насъ отъ справедливостъ-та на патристическото правителство, неможемъ отъ да не благодаримъ за прѣмѣстваннето на управитель Паничерский.

(Слѣдватъ подписи на граждали и селени).

Отъ сѣщия градъ явнѣхъ слѣдующето: „Тукашнитѣ поклонници на Радославова които сж и околу „Добродѣла“ като испитахъ венчки други сѣдства, прѣди нѣколко дена приготвилъ единъ клѣветнически махзаръ противъ утвърдениъ вече градскій съвѣтъ съ цѣль да излѣжатъ почитаемото министерство, да растури този съставъ и да назначи една комиссия тѣхна, каквото и сегашната. Този махзаръ се разнасялъ отъ единъ службашъ при общинската комиссия за подписване изъ тъмнитѣ крѣчми и кюшета нѣколко дена.

Пай-послѣ, като дошло рѣдъ да се подпише и отъ нѣколко „наши“ мюсюмани, натоварили се съ тазп длѣжностъ едно духовно лице, това лице привиква въ диховната си канцелярия простодушното мюслиманско население и то тѣзи които сж угодни нему, и ги каралъ да подписватъ безъ да имъ обажда защо. А ако нѣкой запитвалъ, защо да подпише, той отговарялъ: „За освобождение неправилно взетитѣ новобранци,“ при това, нѣкой длѣжностни лица, тривикватъ селенитѣ и ги сплашватъ, че трѣба за окръжнитѣ съвѣти да избережъ тѣхни. (Вий ги пжкъ насърчети, като имъ расправите, че небива отъ никого да се плашатъ, и имъ покажете примеръ, че кождемѣтъ управитель пада за туй плашене. Р.)

— Оная година отъ тукашната гимназия се исключиха до 30 ученика; Защото сж дигнаха да биятъ учителитѣ си. Тая година въ Габрово и другадѣ цѣли класове сж се затворили, защото пакъ се бунтували и били отъ учителитѣ си.

Споредъ назп, дорде нѣма отъ учителитѣ подстрекатели, сами ученицитѣ никога не вѣрваме, да отидатъ до тамъ. Но каква дисциплина, какво почитанне къмъ учителя ще има ученикъ, когато отъ едно и сжщо училище излиза учителъ да хули най-пекко Директора. Ето примѣръ; слѣдъ като бѣше писано нѣколко пжта въ в. „Доброжа“ сѣбакви хули срещу Г. Козарова, учител. Жжлтовъ, Момчиловъ и бивши директоръ Фиковъ излязватъ въ сжда да клѣветятъ, че Директора билъ крадѣлъ дърва! При това Жжлтовъ си позволи да говори, че сж било мѣрило нѣкакво червенчико-дундесто момченце и съблзпавало... Седемъ учители свидѣтелствуваха противъ тия лежи на Жжлтора и Момчилова, — и отговорника на „Доброжа“ се осмѣди на 2 мѣсечесъ затворъ.

Въ врѣме на разбирателство на дѣлото, Г-нъ помощникъ прокурора Икономовъ, бѣше си позволилъ да пише на обвиняемия, за което Г. Прѣд. Ханджевъ му забѣлѣза; съ което направи и пакъ да приповтара свѣта: да живѣй правосждието!

Много угорчени останаха посетителитѣ, като не виждаха да се запита въ много точки обвиняемия; а особно слѣдъ толкова свидѣтелски показания, като каза прокурора: „по свѣстѣ си отгглямъ обвинителния актъ“.

Нашата община е сенатъ. На чело съ Бай Мерасчиева, нашата община зе да дѣйствува като сенатъ. Рѣвихме протоколитѣ, пестренахме се да дп-рпме, кога е станало туй нѣщо, кога сж е учредилъ пакъ сенатъ или Държавенъ съвѣтъ, но намерихме нищо

подобно. Па и да имаше таквои вѣщо, трѣбаше прѣзъ Велико събрание да се рѣши, или чрѣзъ *превратъ*. Слава Богу, ний чуваме и виждаме сѣки част дѣ какво става, таквои вѣщо нѣма, нѣкъ глѣдашъ на дѣло — на работа, че нашата община дѣйствува като *сенатъ*, който има по-голямъ сила и отъ законодателната камара. Да, нашата община мѣжду друго, зе да приема чужди поданици за български и издава били свидетелства.

Редактора на нашевекня тур. вѣстникъ „Варна поща сж“ Надиръ еф. е турски поданикъ и получава свой айлакъ отъ Султана. но споредъ закона за печата защото нѣможе да бѣде редакторъ чуждоподанецъ, то общината му издаде свидетелство и го направила български, макаръ 55-й членъ отъ конституцията ни гласи изрично: *чужденци могатъ да приематъ българско поданство, като утвърди това народното събрание*. Тѣй заповѣдва основния ни законъ; но Бай Мерасчиевъ не му глѣда много, много, глѣда да не се сърди нашата само.

Какви ли страшни безакония щяха още да се вършатъ, отъ подобно кметство, ако бѣше останало по вече време. То въ мѣсецъ време дедаиен чудеса направя: Скантовий комитетъ за Банката избраха безъ съвѣти; постановления отъ единъ съвѣтъ, които и министерството нѣможе да развали, съ едно драсване премахва; като гамара — или сенатъ рѣшава за поданства и пр. още малко, току щяхме да чуемъ, че сж е провъзгласило за республика — или отдѣлно княжество; асла работата пататъкъ биеше я: борба, сж да е свой, испекторство тѣй, община своя, окръжно управление тѣй, само войска оставаше да си има, по благодарение на централното правителство, че споредъ закона, като видя че тѣ били избрани отъ фалшиво болшинство, че сж лѣгави, просто, постановило е, да се премахне това незаконно управление, да се назначи комиссия, и слѣдъ мѣсецъ, нѣще съмнение, ще станатъ нови избори.

Да живѣй закона и правдата, доло самозванний *сенатъ*.

Писмо отъ Негово Царско Височество до Министеръ-Президента г-на Стамболова.
(Отъ „Свобода“).

Любовта и искренната привързаностъ, която населението искажа на своя Господаръ въ обиколката Му по Южна България; сж трогнали твърдѣ чувствително Негово Царско Височество нашия Господаръ. На всѣкадѣ той е констатиралъ самъ вѣрноподаническиятъ чувства на населението и се е увѣрилъ въ рѣшителността ни Българския народъ да поддържа своето свято дѣло противъ неприятели сж. За да покаже тия свои чувства на благодарностъ къмъ населението по нагледно; Негово Цар-

ско Височество е испратилъ до Министра Президента; г-на Стамбулова, слѣдующето писмо:

Драги Ми Министеръ

Председателю!

Първата Моя мисль слѣдъ връщанieto Ми въ любимата Моя столица е да искажа на населението отъ окръжитѣ, които обиходихъ, сърдечната Ми благодарностъ за бляскавия и любезния приемъ, който Ми направи на слѣкадѣ и койтоще остане вѣчно неизгладимъ въ дълбочината на сърдцето Ми.

За това ви моля, г-не Председателю да земете нужнитѣ мѣрки, за да се съобщи на населението отъ окръжитѣ Пловдивски Т. Пазарджиски, Сливенски, Бургарски, Хасковски, Старо-Загорски и Софийски, Моята сърдечна признателностъ за вѣрноподаническиятъ чувства, които това население Ми искажа на слѣкадѣ и въ сѣко време съ извънреденъ блясъкъ, и да го увѣритѣ въ Моята гореща любовъ и въ Моиѣ непоколебими грижи и старания за неговото благоденствие и неговия напредѣкъ.

Всѣгда Вамъ благосклоненъ.

На първообразното съ собственната рѣчка на Негово Царско Височество написано:

Фердинандъ.

Ст. София, 28 Январий 1888 год.

По поводъ на казаното ни въ миналий брой, за отстраненieto на общ. подсекретаръ Г. Стойкова и безъ сѣко основание, или нѣкаква прѣдварителна бѣлѣжка по неопыненieto на длъжността му, съобщава ни се слѣдующего: 1) че новия ни кметъ никога не му е предлагалъ или поръчвалъ да си даде оставката; 2) че подобно нѣщо му е било направено отъ страна Помощникъ Кмета, вѣнъ отъ управлението, като е основалъ това на нѣкакво си рѣшение на неопыствующий Общ. Съвѣтъ; 3) че било поръчано на настоящий подсекретаръ въ общанското ни Управление, да заключи секретарската стая, когато Г. Стойковъ сж е намиралъ на обѣдъ въ квартирата си; 4) че при даването на горната заповѣдъ за заключаване на секретарската стая и недонущанieto му да влиза въ нея, началницѣтъ му по неопыщество или незнание пропустили да се распорѣдятъ прѣварително за вземанне „мюхюра“ който сж е намѣрилъ заключенъ въ чекмеджето, така щото станало нужда да ходятъ троекратно да го молятъ да отиде въ управлението, въ което по напредъ му били забранили, за да имъ го даде и 5) че единственната причина на неговото ново-модно отчисление, спорѣдъ личното обяснение на самиятъ кметъ Г. Киро Мерасчиевъ била тая, гдѣто той, въ качеството си на секретаръ, си билъ позволилъ да кажи на помощникѣтъ му Г. Моска Петровъ не „Господинъ Помощникъ Кмета“ ами, безъ опазване на матушкинитѣ етикети, —

Ст.

Външенъ Отделъ.

Прѣдъ 3—4 дни Политически новини бѣха твърдѣ безконтролни по слухътъ, че Россия за послѣдентъ нѣтъ ще направи на Портата своитѣ прѣдложения посредствомъ посл. еп. Нелидова въ Ц-градъ, относително Бѣлг. въпросъ и които прѣдложения щѣли да бѣдатъ поддържани отъ Франция, Германия и Англия. Видѣхме тия прѣдложения какви сж: обявяването князѣтъ ни Н. Ц. В. Фердинанда за нелегаленъ князь. Това прѣдложение е било поддържано отъ Монтебело Франц. Посланикъ и Радовича — Германскій; нѣ Портата прѣдъ видѣ, че останалитѣ сили не поддържатъ това предложение оставила го така, отъ страхъ, да не ѝ се навлѣче нѣкоя бѣда и е казала че Князь Фердинандъ е дошелъ съ значето на всички Европ. Сили, слѣдователно, нека тѣ, силитѣ, взематъ мѣрки противъ Него, каквито намѣрятъ за добръ, само и само Портата да избѣгне отговорността. Министро на повечето корреспонденци, които черпятъ сведѣнията си отъ вѣрния источникъ е, че не само Портата, нѣ и цѣла Европа да стане противъ Фердинанда Българитѣ ще противостоятъ и не ще оставятъ Господарѣтъ имъ да ги остави.

Единъ корреспондентинъ на едина Руссофилска газета ся изразява тѣй: Бѣдата не е че Фердинандъ че не остави София защото ужъ го поддържали Европ. Сили, нѣ тя бѣдата е тамъ, че нѣма нѣкакво съгласие мѣжду Европѣйскитѣ сили да ся взематъ принудителни мѣрки противъ, Българитѣ!

Това казваме и ние, че най голѣмото наше щастие, и може би и цяло спасение е въ това, че интереситѣ на Силитѣ се сложени тѣй, щото нѣкаква принудителна — военна мѣрка не може ся взе противъ насъ.

Отговоръ отъ Редакцията.

Приятелю К. въ Руссе. Да, за назв Г. Стамболовъ е непогрешимъ, относително общественната си дѣятелностъ. Само той не сж е отклонявалъ отъ чисто народната политика. Дето изброявалъ бившитѣ голѣмци, ний въ време на властуванието имъ сме казвали едному: П. Севдата, другиму П. Белята, Камилския ипатие конска въра Манчо, а на новия Кушле (поленаче). Въ онуй време или въ друга ако глѣдаме за лични ублаги, вмѣсто властующитѣ, можахме като Г. Стамболова да подиграваме, защото не е Министеръ, а голѣмцитѣ да галиме и ще печелиме, не е ли тѣй? Но по влечение на чисто сърдечие, ний сме дѣлали тия у които имаше за дѣлане, безъ да глѣдаме на лична ублага. Отъ тогава сж 6—7 години, а азъ ще Ви дамъ томови вѣстници, въ които ще видите, че сжщата идея сме имале за Бай-Стамболова, ще видите за сѣки общи дѣятел критика за крупни грѣхове а за него само хвала и любовъ...

Въ миналий брой се пропуснало погрѣшка отъ печатницата два рѣда: че Г. Мажовъ съ Пристава Г. Груевъ е тѣй говорилъ — а печата гонилъ — и дошло до, сабя та ги растървалъ Г. Правадалевъ по дѣлото имъ е въ сжда вече.

Печатн. Хр. Н. Войниковъ, — Варна.